

Právo vypovědět smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací přísluší účastníkovi, změní-li se, a sice jakýmkoli způsobem (tj. ve prospěch či v neprospěch účastníka) smluvní podmínky poskytovatele v podstatných částech smlouvy (tj. ohledně náležitostí pod písmeny c) až q) ustanovení § 63 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích). Účastníkovi vzniká právo vypovědět smlouvu bez sankce taktéž, pokud se změní jiná ustanovení smlouvy (tj. ta pod písmeny a) a b) ustanovení § 63 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, resp. případná další smluvní ujednání nad rámec ustanovení § 63 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích) v jeho neprospěch.

(dle rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ze dne 20. 8. 2014, čj. ČTÚ-13 056/2014-603)

Věc: Výpověď smlouvy dle ustanovení § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích (ve znění účinném do 3. 12. 2014)

Z odůvodnění:

Český telekomunikační úřad obdržel dne 2. 9. 2013 návrh pana **T. D.** (dále jen „navrhovatel“), na posouzení oprávněnosti ukončení smlouvy o poskytování služeb z důvodů změn Všeobecných obchodních podmínek obchodní společnosti **TCR a.s.** (dále jen „odpůrce“) jakožto poskytovatele služeb elektronických komunikací. Navrhovatel uvedl, že z důvodu připravované změny Všeobecných obchodních podmínek ze strany odpůrce podal výpověď smlouvy o poskytování služeb č. xxxxxxxxx (dále jen „Smlouva“). Důvodem bylo, že dle § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích se změnil „podstatné náležitosti Smlouvy“, se kterými navrhovatel jakožto účastník nesouhlasí. Změny se týkaly smluvní pokuty za prodlení s úhradou vyúčtování v čl. 8.1 Všeobecných podmínek (dále též „VPST“), které zahrnuje i nejednoznačné určení lhůty, od níž se taková smluvní pokuta počítá. Dále stávající Všeobecné podmínky stanovují, že úmrtím účastníka smluvní vztah zaniká (čl. 13.10 VPST), zatímco připravované Všeobecné podmínky připouštějí zánik smluvního vztahu, pouze pokud jedna ze stran zanikne bez právního nástupce. Výše úhrady za předčasné ukončení Smlouvy navíc odporuje ustanovení § 63 odst. 1 písm. p) zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel žádal, aby byla odpůrci uložena povinnost ukončit Smlouvu k datu platnosti nových Všeobecných podmínek, tj. k 1. 9. 2013 a povinnost uvolnit telefonní čísla ze Smlouvy k přenosu k jinému poskytovateli služeb nejpozději k 1. 9. 2013. Navrhovatel dále žádal o přiznání nákladů řízení spočívajících v zaplaceném správním poplatku ve výši 200,- Kč. Na závěr uvedl, že o právu ukončit Smlouvu ke dni nabytí účinnosti nových Všeobecných podmínek nebyl odpůrcem informován, a to v rozporu s § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích. Návrh doložil kopií výpovědi Smlouvy,

kopíí Všeobecných podmínek odpůrce platných od 1. 3. 2011 do 31. 8. 2013 a kopíí Všeobecných podmínek odpůrce platných od 1. 9. 2013 s vyznačenými změnami oproti VPST předešlým.

Dopisem čj. ČTÚ-84 805/2013-637/II. vyř. – BaR ze dne 3. 10. 2013 byli účastníci vyzooměni o zahájení správního řízení. Zároveň byli poučeni o možnosti navrhovat důkazy a činit jiné návrhy, vyjadřovat stanoviska po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, jakož i o oprávnění kdykoli nahlédnout do správního spisu. Byli též upozorněni na koncentraci řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu.

Český telekomunikační úřad, odbor pro jihomoravskou oblast (dále jen „správní orgán I. stupně“), vydal dne 3. 10. 2013 taktéž usnesení čj. ČTÚ-84 805/2013-637/III. vyř. - BaR, jímž vyzval odpůrce, aby ve stanovené lhůtě předložil doklady o uzavření smluvních vztahů u telefonních stanic č. XXX XXX XXX a XXX XXX XXX; sdělení, kdy odpůrce obdržel navrhovatelem uváděné výpovědi smluv a jakým způsobem tyto výpovědi byly odpůrcem vyřízeny; a konečně podání vysvětlení k nevyhovění navrhovatelem uplatňované možnosti odstoupení bez sankce dle § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích.

Odpůrce se vyjádřil dopisem ze dne 17. 10. 2013. Sdělil, že navrhovatel uzavřel účastnickou smlouvu k telefonnímu číslu XXX XXX XXX dne 20. 11. 2008 na své rodné číslo. Tato smlouva byla prodloužena dne 4. 2. 2009, následně dne 6. 2. 2011 a konečně dne 6. 2. 2013, přičemž doba určitá u této smlouvy uplyne nejdříve ke dni 6. 2. 2016. Smluvní vztah k telefonnímu číslu XXX XXX XXX vznikl dne 20. 11. 2008 a pokračoval prostřednictvím dvojího prodloužení ze dne 6. 6. 2012 a ze dne 29. 1. 2013 (již po převodu na IČO účastníka). Doba určitá u tohoto telefonního čísla uplyne nejdříve ke dni 29. 1. 2016. Písemnou výpověď navrhovatele k oběma účastnickým smlouvám obdržel odpůrce dne 12. 8. 2013. Tato výpověď nebyla akceptována, a sice dopisem ze dne 15. 8. 2013. Důvodem byla skutečnost, že se změnou Všeobecných podmínek nijak nezměnil obsah a rozsah práv účastníka (navrhovatele) a že sjednaná doba určitá dosud neuplynula. Došlo pouze k zjednodušení a zpřehlednění Všeobecných podmínek. Nejednalo se tudíž o podstatnou změnu smluvních podmínek, na kterou by se mělo uplatnit ustanovení § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích. Taková změna Všeobecných podmínek tak nedávala účastníkovi (navrhovateli) možnost k ukončení Smlouvy. Všechny konkrétní změny jmenované navrhovatelem se týkaly pouze jejich formálního zařazení v rámci ustanovení VPST, vyjma ustanovení čl. 8.3 nových VPST, kde ovšem platí pro poskytovatele služeb elektronických komunikací 6měsíční implementační období, tzn. nejpozději do 8. 2. 2014. Odpůrce požadoval, aby byl návrh zamítnut.

Dopisem ze dne 22. 10. 2013 byli účastníci řízení poučeni o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Navrhovatel následně nahlédl dne 7. 11. 2013 do správního spisu. Ve svém podání ze dne 13. 11. 2013 poté sdělil navrhovatel, že listiny doručované správnímu orgánu neobsahují IČO, pod kterým ve sporu navrhovatel vystupuje.

Smluvní vztah mezi navrhovatelem a odpůrcem byl obchodním vztahem mezi OSVČ (osobou samostatně výdělečně činnou) a právnickou osobou (akciovou společností). Argumentace odpůrce se nevěnuje všem sporným bodům VPST. Dle starých VPST zaniká smlouva okamžikem úmrtí účastníka, zatímco dle nových VPST se řeší pouze zánik bez právního nástupce. Rovněž čl. 2.6.2 nových VPST zhoršuje podmínky účastníka ve smyslu striktnějších lhůt pro podání k poskytovateli služeb.

Odpůrce se k věci vyjádřil svým podáním ze dne 25. 11. 2013. Trval na tom, že v souvislosti s účinností nových VPST od 1. 9. 2013 se skutečně nejednalo o podstatnou změnu oproti předchozím VPST, která by navrhovateli zakládala právo na předčasné ukončení Smlouvy. Obsah analýzy a podrobnosti zkoumání náleží jednoznačně Českému telekomunikačnímu úřadu, nikoli odpůrci. Příslušná ustanovení VPST nejsou rozhodně v rozporu s příslušnými zákonnými ustanoveními, přičemž nové VPST nebyly obsahově a z hlediska práv a povinností změněny. Jak čl. 13.10 původních VPST, tak čl. 2.6 aktuálních VPST hovoří o dědickém právu. Reaguje se tím na dědění živnosti ze zákona, přitom pro obě smluvní strany platí stejná pravidla. Nejedná se o znevýhodnění pro jednu ze smluvních stran. Striktnější lhůty při uplatnění výpovědi ze strany účastníků platí podle čl. 2.6.2 aktuálních VPST pro odpůrce, neboť došlo ke zkrácení doby pro jejich zpracování z 30denní lhůty na lhůtu 20denní, popřípadě 10denní. Na toto odpůrcovo vyjádření reagoval navrhovatel datovou zprávou ze dne 14. 12. 2013. Uvedl, že právo výpovědi bez sankce je založeno ustanovením § 63 zákona o elektronických komunikacích. Změny porovnané v podání sporu nejsou všechny vynuceny zákonem.

Ve dnech 10. 1. 2013 a 14. 1. 2013 zaslal správnímu orgánu dvě podání odpůrce. Oznámil, že dne 26. 1. 2014 vstoupí v platnost nové Všeobecné podmínky. K jejich změně došlo na základě novely zákona o elektronických komunikacích č. 214/2013 Sb., účinné od 8. 8. 2013. Nezakládají nárok na ukončení Smlouvy, neboť nenaplnějí § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích. O připravované změně VPST byl navrhovatel prokazatelně informován ve Vyúčtování služeb vystaveném dne 20. 11. 2013, a to v souladu s ustanoveními zákona o elektronických komunikacích. Dle § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích platí, že odpůrce byl povinen nejméně 1 měsíc před nabytím účinnosti změny VPST uveřejnit informaci o této změně, což odpůrce vůči svým zákazníkům bezesbytku učinil. Právo ukončit smlouvu bez sankce, která z tohoto ustanovení zákazníkovi (účastníkovi) plyne, nevzniká, pokud dojde ke změně smlouvy na základě změny právní úpravy. Tato změna VPST byla zapříčiněna změnou zákona – novelou zákona o elektronických komunikacích a novým občanským zákoníkem. Odpůrce musel změnit podmínky tak, aby odpovídaly nové právní úpravě např. v oblasti uzavírání smluv či nové terminologii nového občanského zákoníku. Odpůrce upravil např. podmínky výpovědí smluv na dobu určitou. Na základě provedených změn VPST tedy nemohlo vzniknout zákazníkům

(účastníkům) právo vypovědět smlouvu bez sankce dle § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích. Odpůrce nemá s navrhovatelem uzavřenou žádnou nestandardní dohodu o předčasném ukončení účastnických smluv, ty budou ukončeny až ke dni vypršení sjednaných dob určitých.

Správní orgán I. stupně vydal dne 21. 1. 2014 rozhodnutí čj. ČTÚ-84 805/2013-637/VII. vyř. - BaR, jímž vyhověl návrhu. Odpůrce je povinen akceptovat výpověď navrhovatele ze dne 12. 8. 2013 a bez sankce ukončit k 1. 9. 2013 smluvní vztah u telefonních stanic č. XXX XXX XXX a XXX XXX XXX. Výrokem II. byla odpůrci uložena povinnost uhradit navrhovateli náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši 200,- Kč za uhrazený správní poplatek. V odůvodnění uvedl, že těžištěm je posouzení návrhu v kontextu § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích. Je toho názoru, že nelze přijmout tvrzení odpůrce o tom, že případné změny VPST je jedním z určujících kritérií při rozhodování o umožnění ukončit smluvní vztah s účastníkem bez sankce pouze to, zda tato změna přináší zhoršení podmínek pro účastníka. Odpůrcem zmiňované zhoršení smluvních podmínek je pouze jednou skupinou důvodů pro umožnění odstoupení od smlouvy dle § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích. Další skupinou je zákonem stanovený výčet změn podstatných náležitostí smlouvy uvedených v § 63 odst. 1 písm. c) až q) téhož zákona. Změny VPST platných od 1. 7. 2012 v čl. 13.5, 13.1 a 17.2 vůči znění textu VPST platných od 1. 9. 2013 lze považovat za důvody pro umožnění odstoupení od smlouvy bez sankce podle § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích. Jelikož se změny VPST v daném případě týkaly rovněž výpovědní doby a změny informace o způsobu řešení sporů z uzavřené smlouvy, které jsou podstatnými náležitostmi smluv o poskytování služeb elektronických komunikací, měl navrhovatel právo odstoupit od smlouvy bez sankce, a to z důvodu změny VPST, která nesouvisela se změnou zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal odpůrce dne 5. 2. 2014, tj. v zákonné lhůtě, rozklad. V něm uvádí, že výpověď kvůli zlepšení podmínek je výkonem práva proti dobrým mravům. Výpověď byla podána z důvodu změny podmínek, které však spočívaly v jejich pozitivní změně, tj. ve změně, která byla pro navrhovatele příznivá. Pozitivní změna pro zákazníka je změnou, na základě které by neměl mít možnost vypovědět smlouvu, a taková smlouva by tak měla být zachována. V daném případě se jedná o prodloužení lhůty, ve které má právo odpůrci sdělit, že si nepřeje pokračovat ve smluvním vztahu, tedy že trvá na ukončení smlouvy ke dni uplynutí sjednané doby určité jejího trvání, respektive o prodloužení lhůty, ve které má navrhovatel (účastník) právo odpůrci sdělit, že vypovídá smlouvu bez sankce z důvodu změny smluvních podmínek. Dle výkladu správního orgánu by měl navrhovatel mít možnost vypovědět účastnickou smlouvu i v případě, pokud by odpůrce např. snížil ceny služeb, což by bylo zjevně v rozporu s dobrými mravy. Další změnou zmíněnou v odůvodnění byl výmaz možnosti obrátit se na finančního arbitra. Tuto možnost obsahovaly

ovšem též Obchodní podmínky Platebních služeb odpůrce účinné od 1. 11. 2011, tudíž zde existovala duplicita. Povinnost plynoucí z § 63 odst. 1 písm. l) zákona o elektronických komunikacích se navíc vztahuje na informaci ohledně možnosti řešení sporů mimo soudní a správní řízení ve věcech týkajících se poskytování služeb elektronických komunikací. Platební služby však nejsou službami elektronických komunikací, vynechání tohoto odstavce tedy nemůže být považováno za změnu, která by opravňovala vypovědět smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací. Tyto změny Všeobecných podmínek byly s Českým telekomunikačním úřadem konzultovány a hodnoceny jako pozitivní a pro zákazníka příznivé. Odpůrce navrhuje, aby napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zrušeno a věc vrácena k novému projednání.

Navrhovatel byl dopisem ze dne 12. 2. 2014 vyzván správním orgánem I. stupně k vyjádření se k podanému rozkladu. Navrhovatel ovšem žádné vyjádření k rozkladu neučinil.

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup dle ustanovení § 87 správního řádu (tzv. autoremedura) a dle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu postoupil správní spis odvolacímu správnímu orgánu spolu se svým stanoviskem. Podle ustanovení § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích o rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje předseda Rady ČTÚ (dále jen „rozkladový správní orgán“).

Dle § 63 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích musí být ve smlouvě o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací nebo připojení k veřejné komunikační síti srozumitelným, úplným a snadno přístupným způsobem uvedeno vždy mj. doba, na kterou je smlouva uzavřena, a výpovědní doba (písmeno g)); informace o způsobu řešení sporů týkajících se předmětu smlouvy mimo soudní nebo správní řízení (písmeno l)).

Podle § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích je podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací nebo zajišťující připojení k veřejné komunikační síti povinen nejméně 1 měsíc před nabytím účinnosti změny smlouvy uveřejnit informaci o této změně v každé své provozovně a způsobem umožňujícím dálkový přístup. Zároveň je podnikatel povinen informovat o této změně účastníka. Pokud se jedná o změnu podstatných náležitostí smlouvy uvedených v odstavci 1 písm. c) až q), nebo změny jiných ustanovení, které vedou ke zhoršení postavení účastníka, je podnikatel povinen prokazatelně informovat účastníka rovněž o jeho právu ukončit smlouvu ke dni nabytí účinnosti této změny, a to bez sankce, jestliže nové podmínky nebude účastník akceptovat. Informaci je podnikatel povinen poskytnout účastníkovi způsobem, který si účastník zvolil pro zasílání vyúčtování. Právo ukončit smlouvu podle tohoto ustanovení nevzniká, pokud dojde ke změně smlouvy na základě změny právní úpravy nebo v případě změny smlouvy podle odstavce 5.

Dle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu rozhodne správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.

Po přezkoumání prvostupňového rozhodnutí a s ohledem na rozklad odpůrce konstatuje rozkladový správní orgán, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je namístě potvrdit, neboť rozkladový správní orgán se zcela ztotožňuje s právními závěry, které učinil správní orgán I. stupně, když návrhu vyhověl.

K podanému rozkladu odpůrce uvádí rozkladový správní orgán následující. Z doložených podkladů vyplývá, že navrhovatel chtěl změnit poskytovatele služeb elektronických komunikací již před koncem doby určité, na kterou uzavřel s odpůrcem účastnické smlouvy. Za tímto účelem je použita argumentace, že změna Všeobecných podmínek s účinností od 1. 9. 2013 je takovou změnou, která dle ustanovení § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích umožňuje účastníkovi (v tomto případě navrhovateli) ukončit smlouvu bez jakékoli sankce.

Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že došlo změnou Všeobecných podmínek odpůrce k takové situaci, která navrhovatele jakožto účastníka plně opravňovala podat výpověď účastnické smlouvy, a to v souladu s ustanovením § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích. V odůvodnění výslovně uvedl, že změny Všeobecných podmínek se týkaly podstatných náležitostí smlouvy zakotvených v § 63 odst. 1 písm. c) až q) téhož zákona, a proto umožňují účastníkům po oznámení změn poskytovatelem smlouvy o poskytování služeb elektronických bez jakékoli sankce vypovědět, byť by byly učiněny ve prospěch účastníků.

Rozkladový správní orgán konstatuje, že ze správního spisu vyplývá, že změny Všeobecných podmínek učiněné odpůrcem v daném případě se týkají mj. délky výpovědní doby – konkrétně v člancích 2.6.2 a 13.1 nového znění Všeobecných podmínek. V souladu s ustanovením § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích je třeba považovat jakýkoli zásah do ustanovení o délce trvání smlouvy, popřípadě výpovědní doby, za změnu podstatné náležitosti smlouvy, neboť tyto náležitosti smlouvy jsou výslovně uvedeny v ustanovení § 63 odst. 1 písm. g) téhož zákona, přičemž ustanovení § 63 odst. 6 zákona hovoří o „*změně podstatných náležitostí uvedených v odstavci 1 písm. c) až q)*“. Samotný zákonodárce tedy tímto výčtem, jenž je obsahem posuzovaného ustanovení § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích, stanovil, jaké náležitosti je třeba považovat za podstatné (tj. takové prvky smlouvy, bez nichž by smlouva o poskytování služeb elektronických komunikací byla zřejmě od počátku neplatná). Výkladem a contrario je nasnadě, že „zbylé“ náležitosti smlouvy uvedené v ustanovení § 63 odst. 1 zákona

o elektronických komunikacích – tj. písm. a) a b) - se mezi podstatné náležitosti smlouvy o poskytování elektronických komunikací nepočítají, a ty jsou tak řazeny mezi tzv. „jiná ustanovení“.

Dle jazykového výkladu ustanovení § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích je nasnadě, že účastníkovi je přiznáno právo vypovědět smlouvu o poskytování elektronických komunikací bez sankce ve dvou situacích. Zaprvé, takové právo přísluší účastníkovi, změní-li se, a sice jakýmkoli způsobem (tj. ve prospěch či v neprospěch účastníka) smluvní podmínky poskytovatele v podstatných částech smlouvy (tj. ohledně náležitostí pod písmeny c) až q) ustanovení § 63 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích). Zadruhé, účastníkovi vzniká právo vypovědět smlouvu bez sankce taktéž, pokud se změní jiná ustanovení smlouvy (tj. ta pod písmeny a) a b) ustanovení § 63 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, resp. případná další smluvní ujednání nad rámec ustanovení § 63 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích) v jeho neprospěch. Tento výklad je podstatný pro správné rozhodnutí rovněž v posuzovaném sporu mezi navrhovatelem a odpůrcem.

Z odůvodnění správního orgánu I. stupně vyplývá, že tento shledal pouze tři z namítaných změn Všeobecných podmínek odpůrce změnami podstatných ustanovení účastnické smlouvy dle § 63 odst. 1 písm. g) a l) zákona o elektronických komunikacích. Vymazání ujednání o rozhodování sporů finančním arbitrem není takovou změnou, neboť tato informace je zachována v čl. 6 písm. b) Obchodních podmínek Platebních služeb odpůrce, které jsou taktéž součástí smluvních podmínek, a je třeba je tudíž posuzovat současně se Všeobecnými podmínkami. Změny dob pro oznámení ukončení smluvního vztahu (nově 20 dnů namísto původních 30 dnů před uplynutím sjednané doby trvání smlouvy) či pro podání výpovědi ze zákonných důvodů (nově 10 dnů namísto původních 20 dnů přede dnem účinnosti změny, která zakládá právo vypovědět smlouvu) zakotvené v čl. 2.6.2 Všeobecných podmínek účinných od 1. 9. 2013 fakticky změnily postavení účastníků, jelikož tyto doby byly prodlouženy v jejich prospěch (a současně v neprospěch poskytovatele služeb). Takovou změnu je třeba ve světle výše uvedeného považovat za změnu podstatné náležitosti smlouvy ve smyslu § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích. Zkrácení výpovědní doby pro jednoho ze smluvních partnerů je totiž změnou prvku smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací uvedeného pod písmenem g) v ustanovení § 63 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Obdobně lze na tomto místě uvést taktéž ustanovení (nového) občanského zákoníku, tj. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, které výslovně stanoví v § 1752 odst. 1 a 2 následující: „*Uzavírá-li strana v běžném obchodním styku s větším počtem osob smlouvy zavazující dlouhodobě k opětovným plněním stejného druhu s odkazem na obchodní podmínky a vyplývá-li z povahy závazku již při jednání o uzavření smlouvy rozumná potřeba*

jejich pozdější změny, lze si ujednat, že strana může obchodní podmínky v přiměřeném rozsahu změnit. Ujednání je platné, pokud bylo předem alespoň ujednáno, jak se změna druhé straně oznámí a pokud se této straně založí právo změny odmítnout a závazek z tohoto důvodu vypovědět ve výpovědní době dostatečné k obstarání obdobných plnění od jiného dodavatele; nepřihlíží se však k ujednání, které s takovou výpovědí spojuje zvláštní povinnost zatěžující vypovídající stranu.“

Je patrné, že ani v tomto novém zákonném ustanovení obecného právního předpisu (kodexu) není žádným způsobem stanoveno, že by se povinnosti podnikatele ohledně změny obchodních podmínek vztahovaly výhradně na takové změny, které by vedly ke zhoršení postavení druhého účastníka smlouvy.

Na základě výše uvedených skutečností je třeba nevyhovět odpůrcovým rozkladovým připomínkám a konstatovat, že v posuzovaném případě skutečně vzniklo právo navrhovatele na výpověď jeho účastnických smluv s odpůrcem na základě změny Všeobecných podmínek, neboť se jednalo mj. o změnu podstatných náležitostí uzavřených smluv, která ovšem nemusí být učiněna toliko v neprospěch účastníka, jak nesprávně uvádí odpůrce v podaném rozkladu.

Správní orgán I. stupně dospěl ke správnému závěru, že výpověď byla navrhovatelem podána oprávněně, jelikož v posuzovaném sporu došlo ke změně Všeobecných podmínek odpůrce v podstatných náležitostech uzavřené smlouvy s navrhovatelem. Navrhovateli vznikl nárok na podání výpovědi bez sankce dle § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích, jak je uvedeno v napadeném výroku I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ze všech výše uvedených důvodů je třeba napadené rozhodnutí I. stupně potvrdit, a rozkladu odpůrce tak pro nedůvodnost nevyhovět. S ohledem na správnost výroku I. je namístě potvrdit rovněž nákladový výrok II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně. S přihlédnutím k úplnému úspěchu navrhovatele v prvostupňovém řízení je tudíž třeba rovněž napadený výrok II. ponechat bez jakékoli změny.